

Kâh Şiir Kâh Hikâye Olur İnfilak Ederim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 18 Kasım 2023

Havarisiyim sözcüklerin bazen bir handikaba denk düşsem de hercaidir ruhum mealimse umut ve sevgi ve gayrısı yalnızlığın gayesi yaşamın bazen bir buluta denk düştüğüm kadar bazense bir ederim yok en çok da sevdiğim: ruhumla iştiğal varsa yoksa semanın müptelası esen rüzgârda saklıdır hayallerim ve benliğim bazen belleğimden fazlasını yüklerim sözcüklerime ve yanarken alt bilincim kâh şiir kâh hikâye olur infilak ederim...

Sürmanşet duygular.

Sarmalında gizemin...

Kükreyen iç sesim kordan hecelerinin izinde küs bildiğim yüreğin nezdinde vuku da bulan nice mucize ve işte çağlarım ve yanarım ve yakarım kâğıdın ucunu bazen yanarım mum misali en çok da dünümü aşkla özlemle yâd ederim...

Kefil olduğumdur içimden taşan sevgi.

Kefil olduğumdur bedenime sığamazken bu ruh bu coşku.

Kös kös yaşamadığım kadar küskün kimi zaman...

Ve her sus payı söylemde yakarken aşkın ateşini kalemimse devasa bir meşale mealimse aşk ve hüsrana canım yana yana sevdiğim de değilken asla yalan.

Kürediğimdir önüm.

Balta girmemiş duygularıyla örülü iken kelim.

Sancılı bir doğumdur şiire meylettığım.

Sanrılı değil gerçeklerin nezdinde bir o kadar üstüm başım bulaşmışken hayallerin köpürttüğü bir deniz misali boyumu aşsa da dalgalar filizlenir hayallerim ve sevgi ikliminde açar da açar çiçek misali şiirlerim.

Göğün çağrısı.

Ansızın kanatlandığım.

Aşkın acısı.

Özlemin de dibine vurmuşken.

O rabita ki ölümün yetisi iken ölümlü bedenimden de ötesi sonsuzluğa kadar yaşayacak olan ruhun fermanı...

Ve işte elimden kayıp geçen zamanın da vebali boynuma ve kaynarken yüreğim kaybolduğum kadar meylederim yeni hayallere kanat açtığıma delalet bir şiir daha dikerim kalemin ince ucuyla ve söküklerimle hemhal güzel bir mintan dilerim Rabbimden cüssemi aşar sözcükler cübbemse kalemin gök kuşağı renginde çağırduğım kadar ilham perimi uçuşur saçlarım ve kanatlarım kana kana ç/ağlar da ç/ağlarım...

Ak akçem.

Ak alnım.

Semazen misali varlığım.

Künyemde saklıdır adım ve kimselerin bilmediği mahlasım nasıl da yaralıdır kalem yâd ettikçe içimdeki

acıyı...

Yarenime sevdalı yârim iken sözcüklerim ve verdiğim her este esen rüzgâra öykünürüm en çok da içime eserim mademki eseriyim doğanın mademki esiriyim sevginin ben özgürlüğümü bir o kadar bitimsiz sevgime borçluyum.

Köhne bir virane değil asla.

Matemimle ve mahremimle örülü mabedim.

Aşktır esaretim ve emanetim saklı iken Rabbimde.

Sağdıçımsa kiblemde saklı ve mıntıkamda saklı duygularım varsa yoksa Allah rızası için yaşadığım kadar yazmaya meyyal bir fırtınadır ki içimde esen yaşımla yasımla yanarım ben yaktığım kadar kalemimin ve şiirlerimin ucunu en çok da ucu bucağı görünmez iken yürüdüğüm yolun da yolcusu olduğum kadar yoktan var eden Hancıya duyduğum İlahi Aşkın Ateşiyle büyüyen yaşama sevincime de eşlik ederken umudum ve kalemin nefesinde büyüyen yüreğim...